

EDITORIAL

Les activitats del passat any les finalitzem amb la tradicional 52a Exposició Filatèlica i 26a de Col·leccionisme de Fires i Festes de Sant Narcís de Girona i que es va celebrar en tres fronts: Ajuntament, Diputació de Girona i Cambra de Comerç, amb motiu del seu cent aniversari, dedicant-li el mata-segell commemoratiu.

En el dinar de Palmarès es van lliurar una placa record, seguint el model iniciat l'any 2003 i un diploma a tots els participants.

També es va nomenar "Soci d'Honor" al Dr. Josep Rusalleda, amb motiu de haver arribat als 100 anys de vida.

Altre interessant article sobre el "Camp de Gurs", que Xavier Andreu ens te acostumat.

Antonio Moreno escriu sobre "CENSURES A LA PROVÍNCIA DE GIRONA"; Intervenció que en les comunicacions realitzades a través de Correus, Telègrafs, etc., exerceix un censor o persona designada a aquest efecte per l'autoritat competent.

Se suma el veterà soci Joan Fernández i ens delecta amb un dels seus articles sobre "La Mecanofilia".

L'Assemblea General Ordinària d'aquest any, tindrà lloc el dia 14 d'abril a les 19,30 h. en el nostre local social, us esperem.

CAMP DE GURS

Per Xavier Andreu i Bartrolí (Orriols)

Hi ha afició a col·leccionar la Guerra Civil. Molts col·leccionistes limiten el període al final de la guerra a Espanya, 1939. Crec que aquest tema no està complet sense abastar les conseqüències d'aquesta guerra: Els camps de càstig a Espanya i els de concentració a França, els allistats a la Legió o a l'exèrcit d'alliberament francès, els maquis, els components de les companyies de treball o els perseguits i aniquilats pels nazis alemanys formen part consubstancial d'aquest terrible episodi de la història d'Espanya.

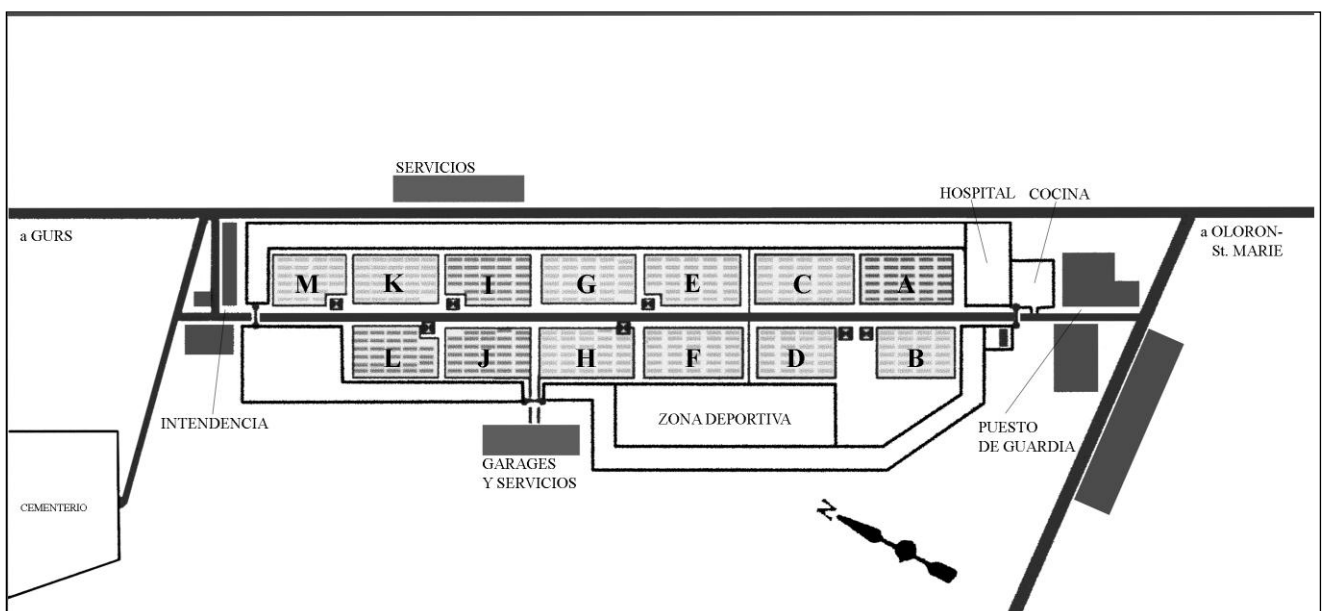
La filatelia, ciència auxiliar de la història, pot ajudar molt a completar aquesta visió.

Entre finals de gener i primers de febrer de 1939, van creuar la frontera, fugint de la repressió franquista, prop de 500.000 refugiats.

Amb l'amargor de la derrota però amb l'honor d'haver plantat cara durant tres anys malgrat l'abandó de les potències democràtiques europees, a un exèrcit molt superior i que va tenir el suport de la maquinària militar alemanya i italiana.

Fa 70 anys França, que no estava preparada per a aquesta eventualitat, va obrir uns ignominiosos camps de concentració, que de vegades maquillan amb el nom de "centres d'acolliment", "Camp de Surveillance", "Centre d'hebergement", "Centre de rassemblement", "Centre de sejour surveille"

Aquest article pretén oferir una visió d'un d'ells.





En els primers camps de concentració del Rosselló, en el que és Catalunya Nord, els bascos es van agrupar en veritables poblats, com el “Guernika Berri” a la platja de Argelés. Va haver-hi gestions del Govern Basc en l'exili, concretament de Telesforo Montsó, perquè fossin traslladats i acollits en la part francesa d'Euskal-Herría. No va poder ser així exactament, els diputats de Baiona i Maule es van oposar. Es va decidir crear el camp en el Bearn, en principi es va escollir el poble de Ogeu, però una forta reacció en contra de la població va aconseguir per fi traslladar la construcció a un erm fangat prop de Gurs que ja s'utilitzava per a maniobres militars, a tan sols uns 34 Km. de la frontera i molt prop del País Basc francès.

Aquest camp està a 10 km de la localitat de Oloron Ste Marie i molt prop de Gurs. Tenia uns 200 x 1.400 m., un carrer ho travessava al llarg, a banda i banda es van construir 13 parcel·les (“ilots”) d'uns 200 x 100 m., sis a un costat i set a un altre, aïllades entre elles per filats, en cada parcel·la es van muntar uns 30 barracons, 382 en total. A les illes o sectors se'ls va donar una lletra a cadascuna, de la A a la M. Tot el camp estava envoltat per una doble filera de filats no electrificats per on circulaven els encarregats de la guàrdia. No

hi havia les tristament típiques torres de vigilància amb focus ni metralladores.

El terreny era argilenc, es convertia en intransitable pel fang produït per la humitat i les pluges atlàntiques a l'hivern i terriblement dur en els mesos de calor. El drenatge era insuficient. El menjar escàs, els paràsits abundants, l'atenció mèdica molt deficient, les comoditats inexistents, l'aglomeració total...

L'historiador Josu Chueca ens diu que el sacerdot basc Iñaki Aspizu cada diumenge viatjava de Oloron a Gurs, per dir missa i que en una carta a un altre guareix li diu: "Si entressis en el camp, sentiries trencar-se el teu cor. Veuries cares anémicas i mirades tristes; vestits trencats i peus nus; sentiries queixes i no poques protestes. Aquesta és la veritat. Crec que no passaran del dos per cent els que tenen muda interior. La immensa majoria cobreix les seves carns amb uns mals pantalons i una jaqueta vella o una guerrera. És horrorós veure ancians que pateixen malaltia, malalts amb paludisme, reuma, febres, etcètera, i constatar que al costat de la bona voluntat dels metges no existeix cap medicament. Ni una senzilla purga, ni un pot de liniment. Ahir mateix vaig haver de fer un esforç per no plorar al veure estes en una barraca, sense matalàs ni manta, a un jove que sofria terriblement amb atacs de reumatisme articular. Ja que et parlo amb tota franquesa, no puc ocultar-te que em sembla bàrbarament inhumà veure malalts nostres en aquesta situació. Cinc mil bascos, tancats entre filats i en barraques, sense matalàs tots, sense mantes gran nombre, sense medicaments, sense vestits".

El 5 d'abril de 1939, arriben els primers refugiats, eren gudaris bascos que s'encarreguen en part de la construcció dels barracons. Més endavant, fins a maig del 40, arriba el gruix d'interns, es divideixen en quatre seccions:

Bascos, uns 6.500 (parcel·les A B C i D), molt aviat troben acolliment entre les poblacions properes o en ocupacions bastant dignes, tant és així que en cosa d'un any, només quedaven uns 800 que es van concentrar en la parcel·la C.

Espanyols: 5.700 (parcel·les I i F) personal sense qualificar, la majoria milicians republicans.

Brigadistes: 6.800 (parcel·les G,H,I i J) de 53 nacionalitats, restes de les brigades internacionals, bàsicament de la Dombrowsky (polonesos), la Garibaldi (italians) i la Thaelmann (alemanys). Un bon tant per cent s'allista a la Legió Estrangera.

Aviadors: 5.400 (parcel·les K,L i M) personal, la majoria de terra, de l'aviació republicana i que per la seva especialització aviat troben ocupació en les companyies de treball o diverses indústries civils, aconseguint així sortir del règim vigilat.

Aquesta distribució, segons les circumstàncies va ser canviant; si bé al principi moltes cartes ratifiquen aquestes localitzacions, molt aviat es troben remitents que no corresponen a aquesta primera divisió. En algunes illes, concretament en la C i K es van eliminar barraques, i l'illa M va ser eliminada totalment, hi ha una carta del 16 de febrer de 1943 remesa des d'aquesta illa amb la indicació de "Infermeria", probablement es va habilitar per a aquest servei.



Carta certificada, procedent de BARCELONA, dirigida al Camp del *BARCARÈS i*reexpedida al Camp de GURS, amb la indicació "aviació" i K-8 ("llot" K, barraca 8). Al dors hi ha els datadors dels dos camps Continuarà...

CENSURAS EN LA PROVINCIA DE GIRONA

Sacado del “Diccionario de Filatelia” de F. Javier Padín Vaamonde

Por Antonio Moreno Pérez

CENSURA:

“Intervención que en las comunicaciones realizadas a través de Correos, Telégrafos, etc., ejerce un censor o persona designada al efecto por la autoridad competente.

La censura tiene especial aplicación en tiempos de guerra para tratar de impedir la transmisión al enemigo de hechos o circunstancias que pudieran ser utilizadas en contra de quien la implanta. La correspondencia censurada suele ser reconocible por presentar estampadas inscripciones como: Censura, Passed by censor, u otras semejantes en el idioma correspondiente, así como por aparecer cerrada mediante una tira de papel donde figuran inscripciones alusivas de haber sido abierta por al censor”.

Según esta definición, se nos muestran dos grandes bloques, al estar España dividida en dos bandos durante la pasada Guerra Civil:

- Censuras Nacionales
- Censuras Republicanas

En ambos casos existen las llamadas:

- Censuras Militares
- Censuras gubernativas (el resto)

CENSURAS MILITARES NACIONALES:

Se relacionarán por orden alfabético las localidades de las que se tiene noticia que usaron las citadas censuras, siguiendo el orden y formas dados por el Sr. ERNST L. HELLER.

Se reproducirán bien dichas marcas o los sobres en los que figuran las mismas, que corresponden a los que son propiedad del autor y a los que tiene el amigo y socio de Sofigi Salvador Plantalech, y que hemos podido reunir hasta la fecha.

Sin duda que existen marcas no reseñadas, como lo demuestran las de San Pedro Pescador, Tossa de Mar, Empresa Coderch de Olot O Santa Coloma de Farnés no reseñadas en los catálogos de Séller.

BEGUR
CENSURA

BANYOLES
CENSURA MILITAR

FIGUERES
Censura Militar
FIGUERAS

LA BISBAL
CENSURA=MILITA
La.. Bisbal

LLORET DE MAR
CENSURA MILITAR
LLORET DE MAR

LA JONQUERA
CENSURA MILITAR

GIRONA
CENSURA MILITAR
GERONA



OLOT
Censura Militar
OLOT

PALAFRUGELL
CENSURA MILITAR
PALAFRUGELL

PALAMOS
CENSURA MILITAR

PUIGCERDA
CENSURA MILITAR
PUIGCERDA

SANT FELIU DE GUIXOLS
CENSURA MILITAR
SAN FELIU DE GUIXOLS

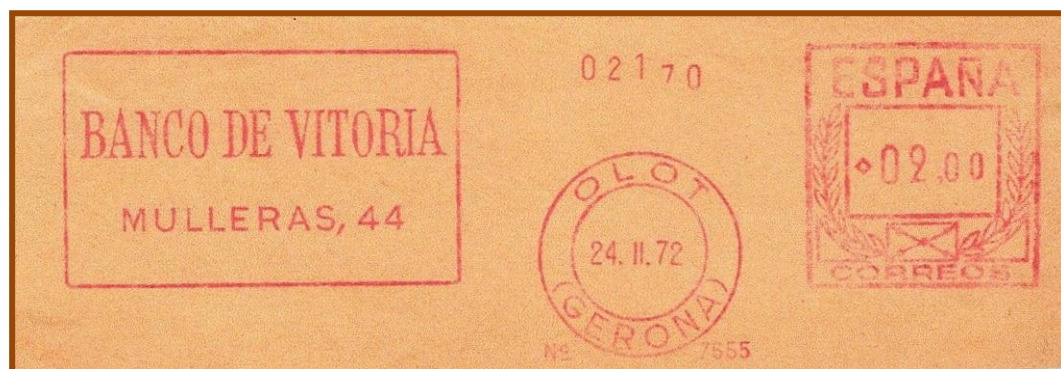
RIPOLL
CENSURA MIL

SANT ANTONI DE CALONGE
CM

LA MECANOFILIA

Per Joan Fernández López

La mecanofilia o marcofilia, és una branca de la ciència filatèlica, la qual consistia a preparar unes maquinetes, per al franqueig de la correspondència d'Organismes o Entitats, la qual permetia fer els dibuixos i les explicacions que resultaven més idònies, per a la fi al fet que anaven destinades principalment el franqueig de la correspondència, sense que pogués produir-se una manipulació, així és que això originava una sèrie de temàtiques, que estaven plenes de colorit, en els Organismes oficials la temàtica si bé resultava variada doncs contínuament canviaven de dibuix, en altres organismes com per exemple els BANCS, es donaven casos històrics, això és el cas de la Banca March, Illes Balears, la qual es diu que va finançar part de la Guerra dels Nacionals. Els diferents empleats per "La Caixa", o el curiós empleat pel Director del Banc de Santander a Girona, amb un porta-senyeres, el BANC DEL PICHINCHA d'una companyia de QUITO Equador i que em diuen del Banc LA FILANTROPICA, de Guayaquil. També tenim el BANC DE VASCONIA, o el de la IMPORTACION. Els Ajuntaments com el de Girona, que tenen variats models. Els de Oficines de Viatges dirigits a Of. de Portbou



52a EXPOSICIÓ FILATÈLICA I 26a DE COL·LECCIONISME DE FIRES I FESTES DE SANT NARCÍS GIRONA 2010

L'Exposició en la Diputació

Ha estat inaugurada la tarda del 26 d'octubre pel vicepresident i diputat de Cultura Roger Zamorano i pel President de la Societat Filatèlica Antoni J. Maqueda, assistint nombrós públic filatèlic.

Al claustre del Palau de la Diputació de Girona, es van exposar 5 col·leccions en 26 quadres que venien de participar en la Exfilna 2010 de Madrid, totes amb un excel·lent palmarès filatèlic.

Al finalitzar el parlament es va oferir un aperitiu a tots els assistents.





L'Exposició en la Cambra de Comerç

La Societat Filatèlica Gironina, seguint la costum de dedicar-les a commemoracions gironines, aquest any ho dedica al 100 anys de la Cambra de Comerç de Girona.

Ha estat inaugurada en el edifici de la Cambra, el 27 d'octubre pel President de Sr. Domènec Espadalè, pel President de la Societat Filatèlica Gironina, Antoni J. Maqueda, assistint nombrós personal de la Cambra i socis.

En aquesta exposició, s'exhibeixen 31 quadres de, segells corporatius d'advocats, notaris, escrivans i lletres i segells de girs d'època.





L'Exposició en l'Ajuntament

Ha estat inaugurada el 28 de octubre i s'exhibeixen 32 quadres filatèlics de tema lliure i 6 vitrines de col·leccionisme en General.





Dinar de germanor



Clausura i lliurament de records de les exposicions, celebrat amb un dinar de germanor el 14 de novembre de 2011 en el Restaurant Fornells Park



Diploma entregat al Dr. Josep Rusalleda en el seu homenatge



Placa-record per a tots els participants

La Filatèlia gironina està de dol, ha mort **MARIA DOLORS SAGUER i BUTIÑÀ**, que durant molts anys ha estat socia de SOFIGI, la qual va ser esposa del nostre benvolgut secretari d'honor Vicenç Fernández i Coll.

Ens ha deixat el 24 d'octubre de 2010 a l'edat de 89 anys.

Rebin el seu espòs, fills, néts i altra família el nostre sentit condol.

En el recordatori del seu funeral diu aquestes emotives paraules:

HA ARRIBAT L'HORA

*Camino per un camí però aquest camí té un final;
el meu cos és mortal abillat de pelegrí.*

*No tot s'acabarà en mi quan se m'esgoti la veu:
en no tenir pes de la creu, l'ànima alliberada cercarà
una nova estada en les contrades de Déu.*

A M^a Dolors d'en VICENÇ

Butlletí Intersocial

Edita: **SOCIETAT FILATÈLICA GIRONINA**
Rambla Llibertat, 14, 2n - 17004 GIRONA

Tel. 972 213 409 -

E. mail: antonijmaqueda@gmail.com
<http://sofigi.entitatsgi.cat>

Direcció, coordinació i maquetació: Antoni J. Maqueda
Articles: Xavier Andreu i Bartroli, Joan Fernández López, Antonio Moreno Pérez i Antoni J. Maqueda.



A les nostres oficines trobarà tots els serveis postals tradicionals i ara, a més a més, amb la nostra marca **Bancorreos** li oferim serveis bancaris:

Comptes, dipòsits, préstecs, hipoteques,.....

Amb condicions especials i molts avantatges per tots els socis de la Societat Filatèlica Gironina

Ens trobareu a :
Avda. Ramon folch, 2 - 17070 Girona - Tel. 972 48 71 53
op.girona@correos.com